

Ἄναπλι, ὅταν ἐρωτήθη τί νεώτερα εἶδεν εἰς τὰς Ἀθήνας εἶπε: «Εἶδα πρᾶγμα ὅπου δὲν τὸ εἶδα ἄλλη φορά τόσων χρόνων ὅπου εἶμαι, ἡ γυναῖκες ὡς τώρα ἤξευρα πῶς ἐφούσκωναν ἀπ' ὀμπρός, εἰς τὰς Ἀθήνας εἶδα ὅτι φουσκώνουν ἀπὸ πίσω». Ἀπέβλεπεν ὁ λόγος του τὸ ἀδιάντροπον τῶν τότε γυναικειῶν φορεμάτων.

Εἰς τὸν Μιστρά, ἂν δὲν σφάλλω, τοῦ ἐκατάδωκαν δύο γυναῖκας ἀτίμου διαγωγῆς, αἱ ὁποῖαι ἐξέκλιναν τοὺς στρατιώτας του. Ἐκαμε καὶ τοῦ ταῖς ἔφεραν καὶ βλέποντας ἓνα χωράφι μὲ τσουκνίδες ἔκαμε καὶ ταῖς ἐγύμνωσαν καὶ ταῖς ἐκύλισαν εἰς ταῖς τσουκνίδαις.

Ἐνας ἀνεψιὸς τοῦ Ἀλῆ Φερμάκη, ὅταν ἦσαν κλεισμένοι εἰς τὸν πύργον τοῦ θεῖου του, ἔλεγε πρὸς τὸν Κολοκοτρώνη: «Κρίμας ὅπου δὲν εἶσαι Τοῦρκος· μέγας ἀφέντης θὰ γίνουσουν.» — «Ἄν γένω Τοῦρκος θὰ μὲ σουνετεύσουν.» — «Βέβαια.» — «Ἐμᾶς ὅταν μᾶς βαπτίζουν μᾶς κόβουν ἀπὸ τὰ μαλιὰ τῆς κεφαλῆς μας τρίχες καὶ ταῖς βάζουν εἰς τὸ εἰκόνημα τοῦ Χριστοῦ. Ἄν γίνω Τοῦρκος, εἰς τὸν ἄλλον κόσμον θὰ μὲ τραβοῦν ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὰ μαλλιὰ καὶ ὁ Μωάμεθ ἀπὸ τὴν..... καὶ δὲν θέλω νὰ βάλω εἰς παρόμοια διαφορά δύο τέτοιους προφητάζες.»

Ὅταν ἀπὸ τὸ Ναύπλιον τὸν ἐπήγαιναν εἰς τὴν Ὑδρα, εἰς τὸν δρόμον τὸν ἀπήντησε ἓνας καὶ τὸν ὕβριζε καὶ ἔπτυε. Στρεφόμενος τότε πρὸς τοὺς στρατιώτας οἱ ὁποῖαι ἦσαν τριγύρω του καὶ εἰς τὸν κόσμον εἶπε: «Κρίνατε σεῖς ἂν μοῦ πρέπει τιαύτη καται-